

Verifying Time Partitioning in the DEOS Scheduling Kernel

John Penix, Willem Visser, Corina Pasareanu
NASA Ames Research Center

Eric Engstrom, Aaron Larson, Nicolas Weininger
Honeywell Technology Center

May 5, 2008

- Důsledné testování software je drahé a nespolehlivé,
- důležitost software v průmyslu vzrůstá.

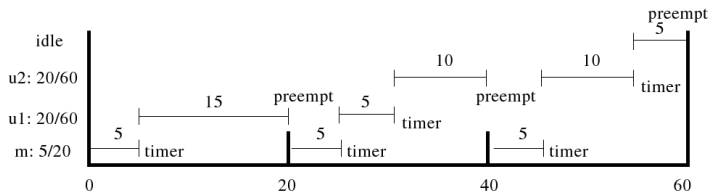
- Nejlepší známé metody pro hledání chyb v implementaci:
 - **testování** – malé pokrytí, zvláště u souběžných systémů,
 - **statická analýza** – obecně náročná.

- **Nápad:** model checking k hledání implementačních chyb
- (tradičněji užíván ve fázi návrhu systému).
- **Case Study:** Část DEOS kernelu přepsána do Promely,
- vytvořen model prostředí – klíčový pro úspěch projektu.
- Model příliš velký: nutná abstrakce.
- Hledání známého problému v implementaci.

- Mikrojadrový operační systém s real-time zárukami,
- přiděluje prostor a čas procesům a vláknům.
- Umožňuje aplikacím různých priorit koexistovat na společném fyzickém zařízení.
- Garantuje neinterferenci mezi aplikacemi → méně interakce usnadňuje ověřování jednotlivých aplikací.

Modelování DEOSu

- Time partitioning property: každé vlákno má zaručeno, že dostane celý svůj časový rozpočet v každé periodě.

Modelování DEOSu: Čas

- Diskretizované hodiny: *Variable time advance*,
- při každé události se uhadne/spočte další.
- Tick: pravidelné hodiny s fixním intervalem.
- Timer: stopky, pokaždé se nastaví nový čas.

- Explicitně namodelovaný časovač: 2 člověkoměsíce práce,
- asi stránka kódu v Promele.

Modelování DEOSu: *Rozhraní časovače*

- **start** : spustí časovač na n časových jednotek
- **timer interrupt** : časovač doběhl
- **tick** : konec nejrychlejší periody
- **remaining** : dotaz na zbývající čas běžícího vlákna
abstrakce: vrací pouze 0, maximum, maximum/2.

Modelování DEOSu: Čas – LTL omezení

- Univerzální model: obsahuje chování která neodpovídají chování skutečného časovače → množství falešných protipříkladů (ale **remaining** vrací pouze 0 nebo maximum. . .
- Idea: omezit chování pomocí vhodných LTL vlastností.
- ϕ_1 : Hodiny lze resetovat jen pokud je jejich hodnota 0:
 $\mathbf{G}(tick \rightarrow \neg newtick \mathbf{U} (clock = 0 \vee \mathbf{G}\neg newtick))$
- ϕ_2 : Zbývající čas vlákna v momentě přerušení je 0:
 $\mathbf{G}(timer \rightarrow \neg remaining \geq 0 \mathbf{U} (start \vee \mathbf{G}\neg remaining \geq 0))$
- Model U_TIMER už splňuje ϕ_1 , omezí se pouze pomocí ϕ_2 .
- Jak implementovat? Syntéza \vee předpoklad v neverclaimu.

- Cíl: snížit náročnost verifikace (zmenšit stavový prostor při zachování zajímavých vlastností).
- Zachování vlastnosti:
 - **silné** : $\forall \phi, M \models \phi. M' \models \phi$ – zajímavé jen pro malou množinu vlastností
 - **slabé** : $\forall \phi, M \models \phi. \exists \phi', M' \models \phi'$ – zásadnější redukce.
- Vliv na možná chování systému:
 - **over**-aproximace: přidání „nemožných“ chování,
 - **under**-aproximace: odstranění realistických chování.

Predikátová abstrakce

- Myšlenka: nahradit proměnnou nebo sadu proměnných binárním predikátem.
- Over-approximace, při manipulaci s proměnnými je často nutné nedeterministicky se rozhodnout jak manipulace změní pravdivost predikátu.
- Příklad: x, y počítadla, zajímá nás pouze zda $x = y$.
 - Zavedeme $B \equiv x = y$,
 - $x++$ přepíšeme na:
 $B = \text{false} \rightarrow B = \text{true} \parallel B = \text{false},$
 $B = \text{true} \rightarrow B = \text{false},$
 - y analogicky.

Diskuse a/nebo abstrakce a OOP.